

ה"ת 63981/01/18 - שי חכמון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 63981-01-18 חכמון נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 433359/2017

בפני	כבוד השופט איתן כהן
מבקשים	שי חכמון
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה להשבת כסף תפוס ורכב תפוס.

ביום 23.01.2018 נערך חיפוש בבית חמיו וחמותו של המבקש במושב תירוש אשר בנם חשוד בתיק פשע חמור ומצוי בבריחה (להלן: "החשוד"). החיפוש נערך בהקשר לאותו חשוד.

במהלך החיפוש נתפסו 66,150 ₪ (להלן: "הכסף") בתוך תיק שעל פי טענת המבקש שייך לאשתו שהיא אחותו של החשוד. לדברי המבקש הכסף והתקבל כדין במסגרת עסקיו כסוחר בקר. אציין שהמבקש מתגורר יחד עם אשתו במתחם המצוי במשק השייך לחמיו וחמותו במושב תירוש שבו נערך החיפוש.

מאוחר יותר הוגשה מאת המבקש בקשה לצרף לעתירתו המקורית בעניין החזרת הכסף גם בקשה להחזרת רכב מסוג מרצדס מדגם GLE מ.ר. 3507437 ש.י. 2017 (להלן: "הרכב") שאף הוא נתפס במהלך החיפוש דלעיל ואין מחלוקת שהוא רשום על שמו של המבקש ושהמבקש נטל הלוואת מימון כדי לרכשו והוא נושא בעלויותיה.

עוד אציין שאין מחלוקת בין הצדדים שהמבקש אינו חשוד בדבר.

דין הבקשה להתקבל.

להלן יפורטו הנימוקים העומדים בבסיס החלטתי זו:

סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן: "הפסד"פ") קובע כלהלן:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה"

תנאי להחזקת תפוס בידי המשטרה הוא אפוא קיומו של חשד סביר שלפיו החשוד עבר עבירה ונוסף על כך קיומו של חשד סביר שלפיו הכסף שנתפס התקבל כשכר ביצוע עבירה או שיש חשד סביר שתואם את אחת העילות האחרות המנויות בסעיף 32 דלעיל. (ראה בש"פ 8353/09 **מגאליניק נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו (26.11.09)].)

ובהמשך לכך, שעה שדן בית המשפט בבקשה להשבת תפוס או בבקשה להמשך החזקתו בידי הרשות, עליו לבחון את שתי שאלות שלהלן:

"ראשית, האם מקור הסמכות לתפיסת החפץ לא פקע ועבר מן העולם, דהיינו יש לוודא קיומה המתמשך של עילת תפיסה. שנית, יש לבחון אפשרויות שחרור של החפץ בתנאים שונים, ובמסגרת זו לבצע איזון בין הצורך בהמשך התפיסה להגשמת תכליתה לבין עניינו של הפרט הנפגע בזכות קניינו..." (שם, בפסקה 10 להחלטה).

ולעניין כמות וטיב הראיות הנדרשות כדי שבית המשפט יורה על המשך ההחזקה בתפוס נקבע:

"בשלב בו טרם הוגש כתב אישום נותר הרף הראייתי של יסוד סביר להניח כי נעברה עבירה וכי החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה, וזאת גם במסגרת הביקורת השיפוטית" (שם, בפסקה 12 להחלטה).

עיינתי בחומר החקירה שהגיש נציג המשיבה וסימנתי אותו במ/1 ועד במ/15 ואינני סבור שהחומר מגלה חשד סביר לכך שנעברה עבירה ושהכסף שנתפס קשור בעבירה.

אציין שבמהלך הדיון שאלתי את נציג המשטרה מהי העבירה שהחשד הסביר לכך שנעברה, מצדיק את תפיסת הכסף ומה קושר בין הכסף לעבירה כלשהי בהתאם לעילות המפורטות בחוק. כל שנאמר בתשובה לשאלות אלה היה שאין הסבר מניח את הדעת באשר למקור הכסף.

המבקש, סוחר בקר שכאמור אינו חשוד בדבר, מסר הסבר למקור הכסף שעל פי טענתו התקבל ממקדמה על מכירת עגלים לתושב חברון. המבקש הציג קבלות התומכות בטענותיו ואשתו וחמותו מסרו גרסאות תואמות לגרסתו.

המשטרה תמכה את יתדותיה בפערים שנתגלו בין גרסת המבקש ובין גרסתו של הקונה - תושב חברון שתוחקר בטלפון, בלי שנגבתה ממנו הודעה מסודרת ובלי שעומת עם גרסת המבקש (במ/9). כך גם המבקש לא עומת עם גרסת הקונה (במ/11). אינני סבור שהמשטרה יכולה להיבנות מפערים אלה שכן אין בהם די לבסס חשד סביר שנעברה עבירה ושהכסף חוסה תחת אחת העילות הקבועות בסעיף 32 לפסד"פ.

אציין שחקירתו של המבקש התקיימה ביום 25.01.2018 ואילו הקונה תושאל טלפונית ביום 13.02.2018 ויתכן שיש בפער זמנים זה להסביר את ההבדלים. מכל מקום גם בהינתן שיש שוני בגרסאות, אין בכך כאמור לבסס מסקנה בדבר עבירה כלשהי או שדווקא המבקש הוא זה ששיקר בחקירתו, בלי שהצדדים עומתו האחד עם דברי חברו ובלי שנוהלה חקירה מעמיקה בעניין.

עוד אציין כי בעת שנתפס הכסף הוחתם המבקש על גבי דוח תפיסת המוצג כבעליו (במ/15) כך שכבר ביום התפיסה טען המבקש שהוא בעלי הכסף והמשטרה אף החתימה אותו על גבי הטופס הרלוונטי, ככזה.

אשר לרכב התפוס, אכן מהמסמכים שסומנו במ/1, במ/3, במ/4, במ/5, במ/6 ו-במ/8 עולה שהרכב היה בשימוש הקבוע של החשוד אשר מצוי כאמור כיום בברירה.

ברם החשוד מצוי בברירה מיום החיפוש דהיינו מיום 23.01.2018 והראיות על שימוש הקבוע ברכב הן כולן ביחס לתקופה שקדמה למועד זה. כך שלמעשה הרכב תפוס בידי המשטרה מהיום שבו החלו החיפושים אחרי החשוד ומכאן שאין אפשרות לקשור את הרכב לברירתו או לעבירה כלשהי, או שלכל הפחות לא הוצג לעיוני חומר שכזה.

עוד אציין שהמבקש בהודעתו מסר שהוא נוהג לאפשר שימוש ברכבו לכל בני המשפחה המעוניינים בכך לרבות החשוד ובבעלותו מספר כלי רכב שאותם מנה בהודעתו (במ/11). גרסתו בעניין זה לא נסתרה.

סוף דבר

משלא מצאתי עילה לתפיסת הכסף או הרכב ולא מצאתי שאלה קשורים בעבירה כלשהי, מורה על החזרתם לידי המבקש ללא תנאים.

מעכב את ביצוע ההחלטה עד ליום 04.03.2018 בשעה 12:00 כדי שהמשיבה תוכל לערור על ההחלטה אם תמצא זאת לנכון.

חומר החקירה יוחזר לרשות משטרת ישראל.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"א אדר תשע"ח, 26 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.

